

Hillsong'in alkuperä (osa 5): Johannes Kastajako perusti Hillsong'in?

The origins of Hillsong (Part 5): Hillsong founded by John the Baptist?

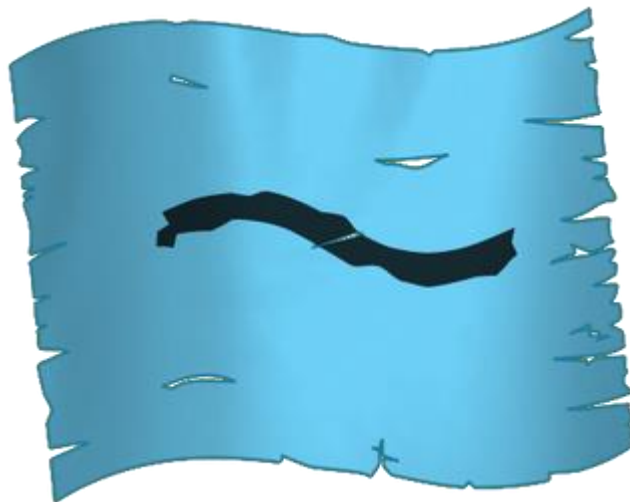
By churchwatcher / August 29, 2016 , suom. SK

Monet luulevat, että Hillsong sai alkunsa karismaattisuudesta, helluntailaisuudesta tai Pelastusarmeijasta. Se ei pidä paikkaansa.

Hillsong'in juuret perustettiin kanadalaisessa kultissa nimeltä **New Order of the Latter Rain** (**Myöhäissateen uusi järjestys = NOLR**). **Tänä päivänä se tunnustetaan kansainvälisesti Uuden Apostolisen Uskonpuhdistuksen (New Apostolic Reformation = NAR) kulttina.**

Tämä artikkelisarja tarkastelee NOLR:n historiaa ja kuinka se valtasi Uuden Seelannin ja Australian AOG:t ja kuinka Frank Houston, Hillsong'in / CLC:n (Christian Life Center) perustajalla oli tärkeä rooli Latter Rain -vaikutusten leviämisessä koko Uuden Seelannin ja Australian seurakuntiin.

Tässä artikkelissa tutkimme, kuinka Frank Houston kuvaili itseään Australian kristikunnalle NOLR -apostoli / profeetta William Branham'ina.

NAR -kultti saarnaa väärää Jeesusta, väärää evankeliumia ja metafysisiä New Age -opetuksia ja strategioita yrittäen tuoda taivaan maan päälle.

Voit lukea artikkelimme ja nähdä kuinka NOLR -kultti vaikutti Frank Houston'iin väärän opettajan ja petosparantaja William Branham'in sekä hänen seurakuntansa muiden myöhäissadelaisten kautta:

The origins of Hillsong (Part 1): The New Order of the Latter Rain

The origins of Hillsong (Part 2): Hillsong founder under the “New Order” cult

The origins of Hillsong (Part 3): Frank Houston’s takeover and makeover of NZ AOG

The origins of Hillsong (Part 4): Like dictator, like son

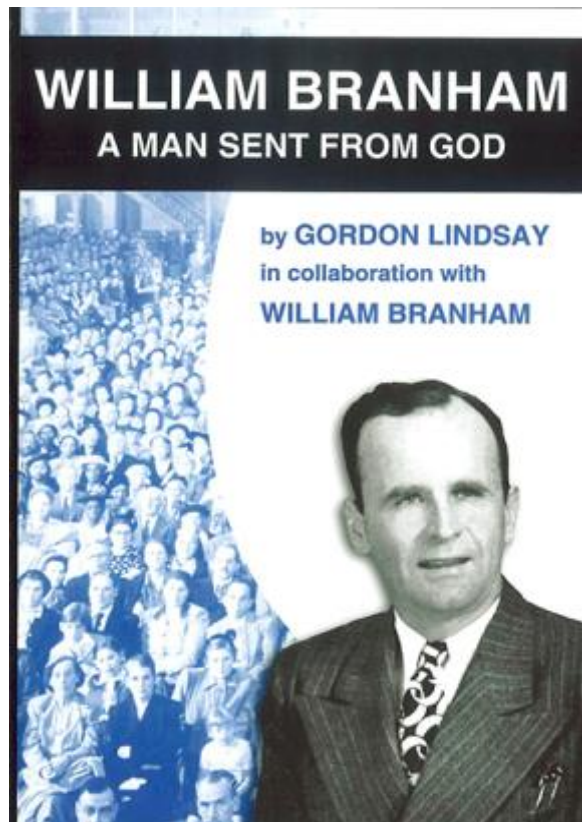
Jopa Uuden Apostolisen Uskonpuhdistuksen (NAR) luopiot, kuten Dr Michael Brown, tunnustavat, että siellä oli huolestuttavia näkökohtia Branhamin elämään ja työhön. Tähän aiheeseen sinun kannattaa lukea yllä oleva artikkeli osa 1 saadaksesi käsitystä Branham'ista ja kuinka hän vaikutti Frank Houston'iin.

Ensimmäisessä artikkelissamme (yllä) mainitsimme Gordon Lindsay'n. Branham'in elämä innoitti Lindsay'tä ja kuten monet Branham'in kultin kannattajista hän näki hänet Johannes Kastajan kaltaisena lopunajan profeettahahmona. Eikä ihme – Branham esitti usein tällaisia väitteitä:

”Ja juuri silloin pyörre tulee ylhäältä taivaista ja tässä tulee se Valo loistaen alas. Satoja ja satoja ihmisiä rannalla tasan klo kaksi iltapäivällä kesäkuussa. Ja se riippui suoraan ylläni, juuri siinä missä olin. **Ääni** puhui sieltä ja sanoi: ”**Kuten Johannes Kastaja lähetettiin Kristuksen toisen tulemuksen edelläkävijäksi, niin sinulla on... on Sanoma, joka tuo esiin Kristuksen Toisen Tulemuksen edelläkäymisen.**” Ja se melkein pelotti minut kuoliaaksi.” [Lähde]

Ensiksikin, tämä ”Ääni (Voice)” oli se ääni, joka johti Branham'in yliluonnolliseen (siitä hänen lehtensä nimi Voice of Healing). Se oli tämä ääni, valo ja hänen kokemuksensa tämän yliluonnollisen olennon kanssa, joka johti Branham'in uskomaan, että hän oli Jumalan kutsuma (vaikkakin yllä oleva saarna (Source-linkki) vahvistaa, että jokin todella demoninen selvästi johti häntä).

Toiseksi, se oli tämä alituinen vahvistus, että Branham oli lopunajan ”Johannes Kastaja,” joka sai Gordon Lindsay'n antamaan kirjalleen nimen: 'William Branham: A Man Sent from God (William Branham: Mies Jumalan lähettämä)'. Näyttää, että Branham hyväksyi tämän nimen kirjalle.

Kristittyjen olisi pitänyt olla hurjina sellaisesta rienaavasta nimestä. Sanat 'Mies Jumalan lähettämä' on otettu jakeesta **Joh. 1:6**:

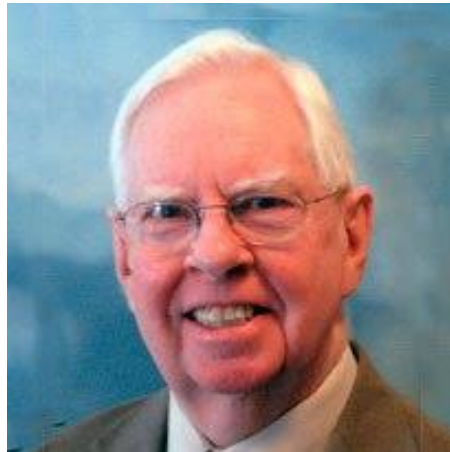
”Oli **mies, Jumalan lähettämä**; hänen nimensä oli Johannes.” **Joh. 1:6**

Maailmalla yleensä käsitetään, että jos ihmiset väittävät olevansa raamatullisia hahmoja (Messiaat, Eliat, Moosekset jne.), tai kuvailevat itseään sellaisina kannattajilleen, niin heidät voidaan jättää pois laskuista omituisena tuomiopäivän kulttina. Tuohon aikaan kuitenkin NOLR:in ihmistekoinen karismaattinen liike oli soluttautumassa Australian kristikuntaan. Sensijaan, että olisi hyljännyt 'William Branham'in,' Australian kristikunta hyväksyi hänet. Puhumme nyt 'William Branham'ista, joka oli William Francis “Frank” Houston.

Ajattelet ehkä, että menemme liian pitkälle tällä Frank Houston'in kuvauksella. Frank Houston kuitenkin luki Gordon Lindsay'n kirjan Branham'ista ja se johti vuonna 1977 nimettömään julkaisuun Frank Houston'ista otsikolla 'A Man Sent From God (Mies Jumalan lähettäjä)'.

Muista, että tässä vaiheessa **Frank Houston TIESI, ettei ollut Jumalan kutsuma menemään Australiaan, koska yksi hänen** kurittomista lapsistaan tuli raskaaksi avioliiton ulkopuolella, ja myös johtuen hänen rikoksistaan, kun käytti seksuaalisesti hyväksi pieniä poikia Uudessa Seelannissa ja Australiassa.

Toinen **NOLR:in kulttijohtaja**, joka ajoi heidän ihmistekoista karismaattista liikettään Australian kristikuntaan, oli Alan Langstaff.

Hän perusti **Temple Trust'in** ja tuotti propagandalehden nimeltä **Vision Magazine (Näky -lehti)**. Tämä propagandalehti oli tarkoitettu saamaan kristityt hyväksymään NOLR:in totalitaarinen apostolinen hallinto "karismaattisten lahjojen" varjolla. *Valitettavasti, kun kristityt hyväksyivät tämän väärän opin, heidän oili pakko kumartaa omaehtoisia apostoleja ja profeettoja – (kukaan ei välittänyt olivatko he katumattomia varkaita, valehtelijoita, petkuttajia, pedofiileja tai huorintekijöitä).* Alan Langstaff salli 'nimettömän' kirjoittajan julkaista lehdessään kirjoitus, jossa Frank Houston nähtiin eteläisen pallonpuoliskon "William Branham'ina / Johannes Kastajana." Huomasimme kuitenkin, että kohta tästä artikkelista ilmestyi myöhemmin Hazel Houston'in kirjan 'Being Frank' työssä. Oletamme, että tämä on Hazel Houston, Frank Houston'in vaimo – koska hänen oli tiedettävä koko tarina.

Alan Langstaff julkaisi seuraavan Näky-lehdessä vuonna 1978 (aikana, jolloin Frank Houston aloitti työnsä Sydney'ssä, NSW).

Mies Jumalan lähettäjä

Kertomus siitä, kuinka Jumala johdatti Frank Houston'in aloittamaan työn Sydney'ssä.

Tammikuussa 1977 Frank Houston, Christian Life Centre'n eli Lower Hutt'in helluntaiseurakunnan pastori Uuden Seelannin Wellington'issa, oli viettänyt rentouttavan päivän sillä aikaa, kun hänen vaimonsa Hazel vietti vapaapäivää ystäviensä kanssa. Ennen sänkyyn menoa hän luki luvun Sananlaskuista, sammutti valon ja meni nukkumaan.

Mutta puoliyöstä hänet herätettiin hyvin todellisella unella. Siinä hänet vietiin Sydney'iin. Vielä herättyäänkin hän saattoi nähdä maiseman aivan selvästi: sataman sillan, oopperatalon, ihmisjoukot Bondi Beach'illä ja kaduilla.

Samaan aikaan hän tunsu voimakasta kehotusta lukea Jesaja 54. Vaikka se oli kohta, jonka Frank tunsu hyvin, hän ei vain voinut muistaa, mitä se piti sisällään. Oli ikään kuin Herra olisi tarkoituksella pyyhkinyt muiston siitä hänen mielestään pakottaakseen hänet todella lukemaan sen. Kun hän kävi läpi lukua hitaasti ja ajatellen, niin jokainen jae tuntui olevan kyllästetty merkityksellä ja ohjauksella.

Se ei ollut ensimmäinen kerta, kun Frank oli tuntenut sellaisen suvereenin Herran vierailun. Vaikka yksityiskohdissaan erilaisia, hänellä oli ollut kolme sellaista kokemusta, jotka kaikki osuivat hänen elämänsä tärkeisiin käännepisteisiin.

Parantuminen

Ensimmäinen kokemus oli ollut vuonna 1957 muutamia viikkoja sen jälkeen, kun hän oli saanut Pyhän Hengen kasteen. Frank oli kärsinyt huonosta terveydestä neljä vuotta. Lapsena hän oli sairastanut aivokalvontulehduksen ja kaksinkertaisen keuhkokuumeen, mikä oli jättänyt hänet hyvin heikoksi ja alttiiksi jokaiselle virukselle ja taudille, joita tuli. Aikuisena hän oli kärsinyt kaksi suurta romahdusta ja yhdessä vaiheessa ollut sairaalassa noin neljä kuukautta.

Mutta eräänä aamuna vuonna 1957 Frank heräsi outoon tunteeseen, että yön aikana hän oli tullut tietoon jostakin, jota ei osannut selittää. Hän yritti jakaa tunteensa vaimonsa kanssa, mutta tällekään siinä ei ollut järkeä sen enempää kuin hänelle itselleen.

Eräs nuori mies heidän luonaan tuolloin, joka oli ollut avainasemassa johtamassa heidät läpi henkikasteeseen, tuli sisälle varhain aamulla teekupin kanssa. Frank yritti selittää sitä hänelle.

"Vai on sinulla ollut yksi niistä kokemuksista," hän sanoi.

"Tiedät siis mistä puhun?" Frank sanoi helpottuneena.

"Kyllä, Jumala hävitti sinun pääsi ja saavutti sydämesi. Jumala voi usein antaa henkeemme ilmestyksen, jota emme voi käsittää järjellämme," hän selitti, "joskus jopa unessa. Ehdotan, että alat ylistää Herraa kielillä ja pyydät Häneltä vähän ymmärrystä."

Heti, kun Frank teki sen, niin sanat "parantuminen on sovituksessa," iskivät hänen mieleensä. Se oli ensimmäinen kerta, kun hän kuuli siitä, mutta kun nuori mies näytti hänelle useita raamatunkohtia (Jes. 53, Ps. 103, Mt. 8: 16, 17) hän alkoi nähdä sen totuutena, jonka Raamattu vahvistaa.

Heti hän kohotti kätensä ja julisti Jeesuksen olevan hänen parantajansa, kuten myös vapahtajansa. Lämpöisen aallon kaltainen tunne tulvi hänen ruumiiseensa ja hän parantui välittömästi. Siitä päivästä tähän saakka hänellä ei ole ollut mitään ongelmaa tai vaikutusta tästä sairaudesta.

Pastorina

Vain muutaman kuukauden kuluttua tästä kokemuksesta Frank kohtasi evankelista Ray Bloomfield'in, yhden niistä harvoista miehistä, jotka tuolloin toimivat paranemisten ja ihmeiden alalla. Frank liittyi häneen työssä, jonka hän oli käynnistänyt Auckland'in Ellerslie'ssä ja seuraavien kuuden kuukauden ajan he nauttivat herätyksestä täysin yleisöin, monin parenemisin ja yli 1000 teki ratkaisun Kristuksen puolelle.

Niiden kuuden kuukauden mentyä Ray palasi Pohjois-Amerikkaan ja Frank jätettiin paimentamaan Ellerslie'n helluntaiseurakuntaa (AOG). Hän viipyi siellä seuraavat kaksi vuotta, kunnes hänellä oli toinen noista dramaattisista käännteentekeivistä kohtaamisista Herran kanssa.

Pieni Lower Hutt'in seurakunta Wellington'issa oli kutsunut hänet pastorikseen, mutta Frank oli keskellä herätystä ja vastahakoinen lähtemään. Eräänä iltapäivänä hän oli yksin Ellerslie'n kotinsa olohuoneessa nauttien palvontahetkestä Herran kanssa. Oli kaunis päivä ja kun Frank katsoi ulos ikkunasta, hän saattoi nähdä auringon paistavan viereiselle laajalle aidatulle koiranheinäpellolle. Se oli kaunis näky.

Hänen katsellessaan kuitenkin yhtäkkiä koko pelto muuttui ikään kuin ihmisiksi. Heikko tuuli aiheutti lainehtimista heinikossa. Frank'ista se oli kuin valtava ihmisjoukko kädet kohotettuina ylistämässä Herraa. Sitten Herra puhui sellaisessa, joka oli kuin sisäinen profetia hänen

henkeensä: ”Jos tottelet minua ja menet Lower Hutt'iin, niin minä nostan esiin evankelioimiskeskuksen, jolla tulee olemaan maailmanlaajuinen vaikutus.”

Näyn toteutuminen

Frank totteli, muutti Lower Hutt'iin ja seuraavat 18 vuotta koki tuon näyn toteutumista. Hänen tullessaan seurakunnassa oli 50-60 jäsentä. Herra alkoi toimia välittömästi. Joka sunnuntai keskimäärin kuudesta kahdeksaan ihmistä tuli Herran tykö ja ennen pitkää pieni Punaisen Ristin sali, jossa he kokoontuivat, kävi pieneksi.

Kolmen kuukauden sisällä saapumisestaan Frank piti tärkeän evankelioimiskokoussarjan Lower Hutt'in raatihuoneella. Se oli ensimmäinen tärkeä läpimurto, mitä Wellingtonin alue oli kokenut. Hän osti teltan, johon mahtui satoja ihmisiä ja seuraavina muutamina kesinä piti kampanjoita lähiöissä. He näkivät monien tulevan Herran tykö, ihmeellisiä paranemisia ja joukkotäyttymisiä Hengellä.

Sitten vuonna 1966 tuli uusi tärkeä käännekohta. Frank oli kuuden kuukauden maailmankiertueella ja ollessaan New York'issa oli käyttämässä jonkin verran aikaa rukouksessa, Henki puhui jälleen sisäisessä profetiassa hänen hengelleen: ”Haluan, että menet kotiin ja käynnistät raamattukoulun.” Tuossa vaiheessa Uudessa Seelannissa ei ollut helluntailaisia raamattukouluja.

Ensimmäinen 13 oppilaan luokka aloitti helmikuussa 1967. Tänä päivänä täysiaikaisessa palvelutyössä on ainakin 56 miespuolista Christian Life Bible College'sta valmistunutta, joihin kuuluu monia lähetyssaarnaajia eri puolilla maailmaa. Näky toteutui.

Mutta sitten syyskuussa 1976 Jumala alkoi puhua Frankille Lower Hutt'in seurakunnasta lähdöstä. Frank oli särkynyt. Oltuaan pastorina 18 vuotta hän oli niin urautunut, että ajatus lähdöstä tuntui melkein mahdottomalta. Hän oli ollut myös Uuden Seelannin helluntiseurakuntien neuvoston valvojana 11 vuotta. Niin vahvojen juurten kiskominen ei ollut helppoa, mutta Jumala oli sitkeä, kunnes lopulta Frank tuli siihen pisteeseen, että sitoutui ehdottomasti lähtemään.

Kutsu Sydney'iin

Sitten tuli se dramaattinen ilta tammikuussa 1977. Kohta Jesajan 54. luvusta, johon hän sai vaikutuksen lukea, puhui rajojen suurentamisesta, teltan nurkkien laajentamisesta ja oikealle ja vasemmalle leviämisestä. Lukiessaan Frank innostui vielä enemmän. Siinä oli kasvava odotus kuin pienellä lapsella, joka jouluaattona odottaa pukin tuloa. Mutta vaikka hän oli saanut siitä kiinni hengessään, hän ei vielä ymmärtänyt järjellään. Mitä se tarkoitti? Mitä Herra yritti sanoa?

Jälleen kerran yhdessä noista ainutlaatuisista sisäisistä profetioista Herra puhui: ”Haluan sinun menevän yli Sydney'iin ja käynnistävän siellä työn, joka on oleva sen työn laajennus, jota olen alkanut tehdä Lower Hutt'issa.”

Hänen sielunsa silmissä näky, joka hänellä oli ollut aiemmin Sydney'ssä, alkoi laajentua Indonesian, Filippiinien ja Malesian kautta aina Intiaan. Myös tämän hän tajusi osaksi Herran suunnitelmaa. Ei tarvitse sanoa, ettei hän nukkunut enää sinä yönä.

Seuraavana päivänä, kun hän kertoi tästä apulaispastori Jack Stradwick'ille ja myöhemmin henkilökunnalleen, vanhimmistolle ja lopulta seurakunnalle, heillä kaikilla oli samanlainen reaktio. Jotkut itkivät, mutta kaikki tunnistivat tämän selväksi kutsuksi Herralta.

Meni kuusi kuukautta, ennen kuin Frank ja Hazel vihdoin selvisivät muuttamaan Sydney'iin. Jumala alkoi vahvistaa heidän kutsuaan monin tavoin. Merkittävin ehkä oli heidän vanhimman poikansa Graeme'n kääntymys. Graeme oli teini-ikäisenä vieraantunut Herrasta ja vaikka hänen puolestaan oli vuosien varrella paljon rukoiltu, hänen asenteensa ei ollut muuttunut. Yksi lupauksista, jonka Herra oli antanut Frankille Jesajan 54. luvusta, oli, että kaikki hänen lapsensa olisivat Herran opetuslapsia ja menestyisivät. Loppuvuodesta 1977 aika merkittävän kokemuksen jälkeen sekä Graeme, että hänen vaimonsa Carolyn, palasivat Herran tykö.

Katse eteenpäin

Tänä päivänä Frank on pastorina menestyvässä kasvavassa seurakunnassa nimeltä Christian Life Centre, joka kokoontuu sunnuntaisin Sher-brook -salissa Double Bay'ssä. Iltatilaisuuksissa käy nykyisin noin 145 ihmistä. Frank kuitenkin katsoo eteenpäin. Hänen tavoitteensa on ”panna Jumala Sydney'n pääkadulle.” Toisin sanoen nähdä toteutuvan Jumalan työn, joka niin vaikuttaa Sydney'n ihmisiin, että he tietävät Jumalan olevan elossa.

Hän uskoo, että osa tämän toteutumista on, että seurakunta menee ulos yhteisöön. Yksi tapa, jota he ovat jo käyttäneet, on viedä heidän sunnuntaikokouksensa aina silloin tällöin läheiseen puistoon. He ovat myös pitäneet julkisia kastetilaisuuksia alueella.

He ovat aloittaneet itäisissä lähiöissä kuusi kokousta tarkoituksella, että nämä pienoisevankelioimiskeskukset soluttautuvat paikalliseen yhteisöön. Kun ihmiset vapautuvat kutsumaan ystäviään ja naapureitaan epäviralliseen kokoontumiseen, niin sieltä he voivat johtaa heitä suurempiin sunnuntaikokouksiin. Kun Christian Life Friendship Centre avattiin Bondi -risteyksessä, jossa myös on Frankin toimisto, niin ihmisillä on nyt paikka, jonne he voivat tulla saamaan neuvoja, apua tai seuraa.

Elämä- ja perhekeskeistä

Mutta laittaen suunnitelmat ja ohjelmat syrjään Frankin suurin toive on olla Hengen johdossa eikä perinteisten seurakunnallisten tapojen sitoma. Yksi tärkeä läksy, jonka hän on oppinut 30-vuotisessa työssään, on, että kristillisyyden pitäisi olla normaali osa elämää. Jumala on antanut meille kaikkea runsaasti nautittavaksi, joten mennään sitten rannalle, uimaan tai keilaamaan, niin hänen mielestään seurakunnan pitäisi kyetä tekemään se yhdessä kuin Herralle.

Toinen tärkeä painotus on perhe-elämä. Frank uskoo, että menneisyyden virhe on ollut yliohjelmointi, jossa seurakunta on itseasiassa ottanut vanhemmat pois heidän lapsiltaan. Hän sanoo, että lasten rooli pitäisi olla vanhempien yhdistäminen eikä erottaminen.

Katsoessaan eteenpäin Frank näkee paljon kovaa työtä. Seurakuntana heillä on pitkä tie kuljettavana. Ihmisten tarpeet itäisissä lähiöissä ovat suuret, ei vain runsaan huumeiden käytön, moraalittomuuden ja yleisen holtittomuuden vuoksi, vaan jo pelkän asukastiheyden vuoksi – niin paljon Kristusta tarvitsevia ja niin vähän tekeillä.

Monella tapaa hänen erityisiä tavoitteitaan ei ole selvitetty, mutta yksi asia on selvä – Pyhä Henki on johtanut hänet ja hänen vaimonsa Sydney'iin ja tulee käyttämään heitä siunauksen tuomiseksi monille ihmisille.

Lähde: Vision Magazine Issue 26 May, 1978, “VM26_05 A Man Sent by God [Frank Houston]”, <http://webjournals.ac.edu.au/ojs/index.php/VMAG/article/view/577/574>. (Accessed 08/05/2016.)